

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-01-29

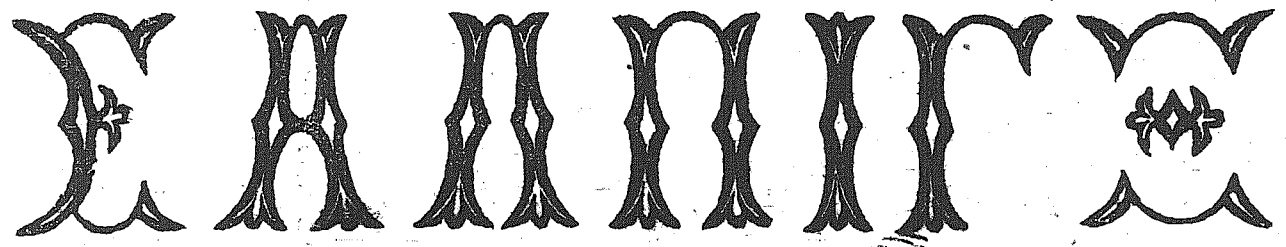
þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 1 0

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10287>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίως προπληρωτέα. Εν τῇσι πλάκισι τῆς Κύπρου Σελ. Ἐν τοῖς χωρίοις ὅ ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ...

Καταχωρήσεις προπληρωτέα. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. — Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι. Δορεῖται

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

(Συνέχεια.)

Κύριοι Βουλευταί! Ὑμεῖς εἰσθε ἀντιπρόσωποι ὁλοκλήρου τῆς νήσου διὰ τὰ σκέπτεσθε καὶ νὰ αποφασίζετε περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν ὠφέλειαν τῆς πατρίδος ἀλλὰ καὶ τὴν διαρρυθμίσει τῶν θροονικῶν εἶνε ζήτημα ἀφορῶν τὴν ὠφέλειαν τῆς πατρίδος καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν μάλιστα. Ἡ ἀπάντησις ἣτις ἐδόθη πέρυσιν εἰς τὸν Μ. Ἀρμόστην ὅτι «πρέπει νὰ ἐκλεγθῆ εἰδὼ καὶ ἐπιτροπὴ ἥτις ἐπινοήσῃ, ἀγορεύσῃ τίνος, ἀντιπράττοντος εἰς τὴν ἰδίαν τοῦ ἀσπυδαίου τούτου ζητήματος», διὰ νὰ μὴ γινήη τίποτε, ὡς πράγματι δὲν ἔγεινε. Τίς παρακαλῶ ἐν τῶν κυρίων θὰ τολμήσῃ νὰ σᾶς εἴπῃ «ἐν τίνι δικαιώματι κύριοι ἐσκέφθητε καὶ ἐλάμητε τοιαύτας διαρρυθμίσεις;» καὶ παρακαλῶ μέχρι σημεῖον ἐστῆρησε καὶ σᾶς εἴπῃ «διὰ τί κύριοι ἐλάμητε τὸ δεῖνα ἢ τὸ δεῖνα νομοσχέδιον;» Πέρυσιν ἐπρότεινε μίαν, οἷανδήποτε, λύσιν αὐτῆ ἡ Κυβέρνησις, φέτος πρέπει, εἶνε ἀνάγκη ἀπαραίτητος νὰ προτείνητε ὑμεῖς τοιαύτην. Εἶνε καὶ τοῦτο ἐν ἀναγκαϊότητα νομοσχέδιον μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ ὁποῖα προτείνετε ἢ ὑποστηρίζετε.

Σκέφθητε παρακαλῶ πρὸς στιγμήν ὅτι εἶνε μέγα ἄδικον νὰ ἐκλείψωσι τοιαύτα σπουδαῖα εἰσοδήματα. Ὁ λαὸς ἐσυνειθισε νὰ πληρώνῃ, εἶνε δὲ δι' ἓνα ἕκαστον ἀτήμικτον τὸ ποσὸν ἐνῷ ὅλον ὁμοῦ εἶνε μέγα. Ὅταν δὲ τὸ ποσὸν διαχειρίζεται μία ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν πάντοτε τῶν Ἀρχιερέων, τότε τοῦτο θὰ καταστῇ ἐθνικὴ συνδρομὴ διδομένη πρὸς φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς, καὶ ὁ λαὸς τότε μὲ εὐχαρίστησιν τοῦ θὰ πληρώνει αὐτὸ καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ βοηθῇ εἰς τὴν εἰσπραξίν του. Τὰ ἐνοίκια τῶν ἐξαρτωμένων Μοναστηρίων καὶ τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ὡς καὶ αἱ ζητεῖται καὶ τὰ Κανονικὰ θὰ δίδονται τότε μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν διότι θὰ ἦνε γνωστὴ πρὸς πάντας ἡ χρῆσις των. Οὐδεὶς ἐκ τῶν τῆς νήσου σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων θὰ ἀντιστῇ εἰς τοιαύτην πράξιν, ἔχομεν δὲ λόγους νὰ πι-

στεύσωμεν ὅτι εἶνε συμφωνοὶ κατὰ τοῦτο καὶ θὰ συμπράξωσι μεθ' ὑμῶν. Εἰς ἀξιοπρεπῆς μισθὸς καὶ μία ἀναγκαῖα πρὸς συντήρησιν τῶν μητροπόλεων χορήγησις θὰ ἦνε δι' αὐτοὺς ἀρκετὸν ἀφοῦ μάλιστα θὰ ἐκλείψῃ οὕτω πᾶσα κατ' αὐτῶν δικαία ἢ ἄδικος ὑπόνοια. Αἱ ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας τῶν περιοδεῖαι θὰ γίνονται τότε πρὸς ἀγιασμὸν καὶ διδασχὴν τοῦ ποιμνίου τῶν μόνον, ἥτοι καθαρῶς θρησκευτικὸν καθήκον. Εἶνε ὅλως ἄτοπον κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν νὰ θεωρῶνται αὐταὶ ὡς ἀργυρολογικαί. Δότε ὑμεῖς μίαν τοιαύτην ὄθησιν τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, καὶ τότε εἴμεθα περιεργοὶ νὰ ἴδωμεν τίς τῶν Ἀρχιερέων τῆς νήσου θὰ ἀντιστῇ, ὅπερ ὅλως ἀπίστευτον.

Ὁ ΠΕΡΙ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΩΝ ΝΟΜΩ

Πρὸ δύο περίου ἐτῶν συνεζητήθη καὶ ἐνομοθετήθη ὁ περὶ ἀγροφυλάκων νόμος οὗτινος τὴν ἀνάγκην ἀνεγνώριζον ἅπαντες καὶ οἱ γεωργοὶ ἤρχοντο καὶ παρεκάλουν πλέον νὰ τεθῇ νόμιμος τις φραγμὸς κατὰ τῶν ποιμένων, τῶν ζώων, τῶν κτηματελυμενῶν οὐδεὶς ἦν κύριος τοῦ κτήματός του. Αἱ εἰλαῖαι, τὰ κεράτια, αἱ σταφυλαὶ ἐκλέπτοντο, ἐλεηλατοῦντο, ἤρπάζοντο ἀναφανδόν, καὶ ἀτιμωρητοὶ οἱ δὲ ἀγροὶ ἦσαν εἰς τὴν κυριότητα τῶν ποιμένων, οἵτινες καὶ ἐν τῇ ἐλαφροτέρᾳ τῶν γαιοκτημόνων παρατηρήσει, ἐγίνοντο θρασύτεροι, κακοποιότεροι, καὶ τέλος φονεῖς. Τὰ ἀγροτικά κακοουργήματα ἐτελεύησαν ἢ ὑπὸ βοσκῶν ἢ διὰ βοσκῶν ἢ νομοθέτησις λοιπὸν τοῦ περὶ ἀγροφυλάκων νόμου ἐπεβάλλετο ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, διότι ἐθεωρεῖτο ὡς ἀγροτικὸς φρουρός. Δυστυχῶς ὁμοῦ ὁ νόμος οὗτος ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ἀπεδείχθη μὴ ἐφαρμόσιμος καὶ ἀλυσιστελής, διότι ὑποτίθησι τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν λίαν ἀνεπτυγμένον, τὰ γεροντικά συμβούλια ἔχοντα πλήρη γνῶσιν τῆς δικονομίας, καὶ τοὺς συμβούλους ἱκανοὺς νὰ καταλάβωσιν, εἰ μὴ τι ἀνωτέρων, τοὺλάχιστον πρωτοδίκου θέσιν, ἐνῷ οἱ πλείστοι αὐτῶν εἰσὶν ἀναλφάβητοι. Τὸ δικονομικὸν καὶ δικαστικὸν μέρος τοῦ νόμου τούτου, ἀπαιτεῖ τοσαύτας γνώσεις, ὥστε οἱ γέροντες τοῦ χωρίου, οἱ οὐδὲ νὰ τὸν ἀναγνώσῃσι γινώσκοντες ξύοντες τὰς κεφαλὰς των ἐκφράζουσι τὴν ἀπορίαν των ἐπιλέγοντες «ἦντα μελᾶν ἔφεραν στήν κεφαλὴν μας;» οὕτω λοιπὸν ἢ ἀπέχουσι δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἢ ἐκδίδουσι

ἀποφάσει ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ νόμου ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἀφισταμένων τῶν δικαστῶν ὁ ζημειωθείς ὑφίσταται σιωπῶν τὴν ζημίαν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ κακοποιὸς ποιεῖται, ἔφρασιν δυστυχῶς ὁμοῦ καὶ ἐν τῷ κωμοδικεῖω παρ' ὃ ἢ κατὰ νόμον ἔφρασις, ἢ αὐτῆ ἀπορία καὶ ἀγνοια, διότι, κατ' ἄλλον νόμον, τὰ κωμοδικεῖα δὲν δύνανται νὰ δικάσῃσι ὑποθέσεις κατ' ἔφρασιν γινώσκοντες μάλιστα, ὅτι κωμοδικαὶ τινὲς παρορῶντες αὐτὸν τὸν περὶ ἀγροφυλάκων νόμον, κατ' ὃν ὀφείλουσι νὰ δικάζωσι τὰς ἐν τοῖς ἀγροῖς γιγνομένας βλάβας καὶ γεννώμενας ἐκ τούτων ζημίας, καὶ τὸν νόμον αὐτὸν θεωροῦντες ὡσεὶ ἐν ἀχρηστία καὶ οὐδαμῶς ἐγκύψαντες ἐπὶ τῆς παρατύπου καὶ ἀνααιτιολογήτου τῶν γερόντων ἀποφάσεως, εἰδικασαν καὶ ἀπεφάσισαν «κατὰ τὸ βυζαντινὸν δίκαιον» ὅπερ ἐξέμαθόν που ἐν τοῖς ἀλληλοδιδασκτικῶς ἔως σχολείοις ἀλλ' ἐπέρχεται ἔφρασις καὶ ἀκύρωσις καὶ ταύτης τῆς ἀποφάσεως.

Οὕτως ἀπὸ τῶν γερόντων καὶ τῶν κωμοδικῶν ἀπὸ τούτων εἰς τοὺς ἐφέτας ἀπὸ παρατυπίας εἰς παρατυπίαν καὶ ἀνομίας εἰς ἀνομίαν περιεγόμεναί αἱ περὶ ἀποζημιώσεων ἀγωγαί, πνίγονται καὶ καταστρέφονται ὁ γεωργὸς ἀποκαμῶν ἀποδυσπετῶν ἐγκαταλείπει τὰς ἀπαιτήσεις του δυσφορῶν διὰ τὰς πολυπλόκους καὶ ἀδιεξίτητους διατυπώσεις καὶ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ὁμολογοῦμεν, ὅτι εἰς τὸν κυκεῶνα τοῦτου συμβάλλονται οὐ μόνον ἡ ἀμάθεια καὶ ἀπειρία, ἀλλὰ τὰ μάλιστα αὐτῆ τοῦ νόμου ἢ σύνταξις, ἢ τῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ σχολιὰ ἀλληλουχία, ἢ αὐστηρὰ περιφρουρήσις διὰ τυπικῶν διατάξεων ἀκαταλήπτων καὶ ἐνταχοῦ ἀντιπρατικῶν ἢ καὶ τὴν ἐννοίαν αὐτοῦ κατακαλυπτουσῶν. οἱ τύποι περιλαμβάνουσι ὁλόκληρον δικονομίαν, ὁ δὲ νόμος καθόλου, ὑποτίθησι νομομαθεῖς δικαστὰς καὶ δικηγόρων ἐξέλεγειν καὶ συζήτησιν ἐνώπιον τῶν γερόντων μας πάντα δὲ ταῦτα ποῦ; — Εἰς Τρίκωμον, εἰς Καλαβάσδον, εἰς Ὀλύμπια, εἰς Πελένδριον, Ἐνώγειραν. Κυσσόνεργαν καὶ Τραχίονον. Αἱ μεγάλα αὐτὰ δυσκολία, ἃς ἐνομοθετεῖται, ἢ στερήσις δηλονότι ὑποχρεωτικῆς ὀρισμένης καὶ σαφοῦς διατάξεως, καθιστῶσι τὸν νόμον βραδύν καὶ μετὰ κόπου λειτουργοῦντα ὁ πολυπλοκὸς συνειρμὸς τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἢ τυσώρευσις πολυπληθῶν τύπων αἱ ἐν αὐτῷ συγκρουόμεναι δικαιοδοσίαι, ἐξανίστανται κατ' αὐτοῦ τοῦ νόμου, καὶ ἀνακόπτουσι καὶ διακόπτουσι τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἀκόμη ὀλίγον, καὶ ὁ νόμος περιπίπτει, ἀνδὲν περιπέτεσεν ἤδη, εἰς παντελεῖ ἀχρηστίαν. Μετὰ μικρὸν ἐκλείπει ἡ δύναμις του, διότι ἀπὸ τοῦδε λυμαινόνται αὐτὸν, καὶ σιωπηλῇ ἐπέρχεται ἡ κατάργησις καὶ παραποίησης αὐτοῦ.

Οίνεσι βουλευταί, ὧν πολλοὶ νομομαθεῖς, ἄς μελετήσωσι καλῶς τὸν περὶ ἀγροφυλάκων νόμον, ἄς ἐγκύψωσιν εἰς τὰ πολλὰ πλημμυλῆ αὐτοῦ μέρη, ὧν τὴν σκιαγραφίαν τοὺς ὑποβάλλομεν, καὶ ἄς ἐπιληρθῶσι τῆς ἀπλοποιήσεως, τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ, κληίροντες τὰ ἔλλα, στίλβοντες τὰ ἐλατήριά του ἵνα κινήται ἀπροσκόπτως καὶ σκοπιμῶς λειτουργή.

Νόμος, ἀνευ σαφῶν διατάξεων, πλήρης δικαστικῶν τύπων, ἀντιρατικὸς ἐν πολλοῖς καὶ ἀνευ ποινικῶν ἔργων θὰ περιπέσῃ εἰς ἐντελῆ ἀχρησίαν ἢ παράλυσιν. οἱ δὲ ἀγρόται ἢ περιουσιαὶ καὶ κλίον εἰς διαρπαγῆν τῶν ἐλαίων, εἰς λεηλασίαν τῶν ἀμπελών, εἰς ὑλοτομίαν τῶν δένδρων, καὶ χέρσασιν τῶν ἀγρῶν τῶν. Γεωργία ἀνευ ἀγροτικῆς ἀτυνομίας, δὲν προάγεται οὐδὲ περιρρουεῖται κατὰ τῶν εἰσβολέων.

Δὲν εἴμεθα νομομαθεῖς, ὥστε νὰ ἀνελίσσωμεν νὰ ἀνατάμωμεν ἐπιστημονικῶς [τὸν νόμον τοῦτον, ἢ νὰ παραβάλωμεν αὐτὸν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου] ἀλλ' εἶδομεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐννοίᾳ καὶ τῷ γράμματι αὐτοῦ, καὶ βραδύτατα λειτουργεῖ, διότι ὁ νομοθέτης δὲν εἶχεν ὑπέφει οὔτε τὸν τρόπον καὶ τὴν δύναμιν τῆς σκέψεως οὔτε τὰς χρεῖας καὶ ἐν γένει τὴν κοινωνικὴν καὶ νοητικὴν τῶν ἀγροτῶν κατάστασιν. Ἐνδέχεται ὁ νόμος νὰ ἦν τέλειος καθ' ἑαυτὸν, ἀλλ' ὡς νόμος προληπτικὸς, προστατευτικὸς, ἔχει πολλὰ τὰ κενά, πλείονα τὰ πολυπλοκα καὶ πλείστα τὰ ἀνεφάρμοστα. Συντάχθη ἐν τοῖς γραφείοις χωρὶς νὰ μεταφέρῃ ἐπ' αὐτῶν ὀνομοθέτησιν καὶ πλίστα τῶν ἀγροτῶν ἀφοῦ περὶ αὐτῶν πρὸς τὸν νόμον ἐστῆθη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Ἀλέξανδρος Βάπτεμπεργ κατὰ τοὺς ἀντιπροσώπους Βουλγάρους, οἱ ὅποιοι περιήλθον τὴν Εὐρώπην καὶ σήμερον ἐπιστρέφουν εἰς τὰ ἴδια μὲ σκοπὸν νὰ συνεννόηθῶσι πλεόν μετ' τὴν Ρωσίαν, σκοπεύει νὰ νυμφευθῇ τὴν πριγκίπισσαν τοῦ Ἀλβαν χήραν τοῦ τεθνήωτος υἱοῦ τῆς Ἀνάσσης τῆς Ἀγγλίας, θὰ λάβῃ δὲ βαθμὸν Ἀγγλοῦ στρατηγῶ καὶ θὰ πεμφθῇ εἰς τὴν Ἰνδικήν. ὅταν δὲ ἐξαργῆ ἡ ἀγγλορωσικὴ πύλη ἐν Ἀσίᾳ θὰ ἐδρεθῇ αὐτὸς ἀντιμέτωπος τῶν Ρώσων πρὸς ἐκδίκησιν. Τοιαύτην ἐκδίκησιν ὀμιλεῖται ἡ φιλοδοξία τῶν καὶ ἀλλοτρίων τότε εἰς τοὺς Ρώσους.

Ἐπειδὴ ἡ Γαλλία εἶχε ζητήσει πρὸ τοῦ ἐπιστολίου 80 εκατομμυρίων εἰς πολεμικὰς προπαρασκευάς, καὶ ἡ Γερμανία τὴν ἔπει πρὸς πιστάσιν εἰς 5 εκατομμυρίων. Ἀπηγορεύσεν ἡ Γερμανία τὴν ἐξαγωγήν ἵππων ἐκ τοῦ κράτους τῆς, δίδετο εἶχεν ἀγοράσει τοιοῦτους ἡ Γαλλία, ἐσύστησε δὲ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Μεντ νὰ ἦν ἐτοιμα τὰ γυναικόπαιδα εἰς πάσαν στιγμὴν νὰ ἀπέλθωσι τοῦ Μεντ καὶ παρήγγειλε καὶ εἰς Ἀγγλίαν μεγάλην ποσότητα τεταρχειμενῶν κρεάτων. Ἀυτὰ ὅλα σημαίνουν ὅτι εἶνε ἀρχετὰ πιθανὸς ὁ πόλεμος.

Ἡ Ἰταλία εὐφραίνεται εἰς δεινὴν θέσιν.

Εἰς τὴν Μασσάουαν τὴν ἐπαθεν ὑπὸ τοῦ Ἀβυσσινίου καὶ ἀναγκάζεται τῶν νὰ στείλῃ βοήθειαν. Ἐν περιπτώσει δευτέρου Ἀβυσσινίου, σκέπτεται μετὰ τίτος νὰ συμμαχήσῃ καὶ κατὰ τίτος. Νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς παλαιᾶς ἐχθρᾶς τῆς Ἀυστρίας ἀνευ τῆς συμμαχίας τῆς Γερμανίας εἶνε κίνδυνος. Νὰ μετῆ οὐδέτερα βλάπτονται τὰ ἐν τῇ Ἀδριατικῇ καὶ Μεσογείῳ συμφέροντά της. — Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις ἐπίκειται ἡ πτώσις τοῦ Ροβιδιάν.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Ρωμανίας ἀντιλήθησαν ὅσοις μεταξὺ Βουλευτῶν καὶ Ὑπουργῶν καταλήξασιν εἰς μορμαχίαν ἐνὸς Ὑπουργοῦ μετὰ τίτος βουλευτοῦ, καθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς καλῶς σκοπεύει ἐσκόπευσε τὴν καρδίαν τοῦ ἀντιπάλου του, ἀλλ' ἐκεῖνος εἶχε τὴν χεῖρα ἐκεῖ, καὶ συνετρίβηται τὰ δάκρυά του μόρον.

Ἡ Τουρκία βλέπονσα γέφυθῆν τὴν τὸν κόσμον ὅλον νὰ ὀπλιίζεται καὶ σκεπτομένη ὅτι κατὰ τρέχει, ἐξοκαλονθεῖ καὶ ἐκείνην ἐπιτίθει, ὥστε τεχνούσης περιστάσεως νὰ μὴ μείνῃ ἐξω τοῦ νυμφῶκος. Ἄγροστ' ὅμως φαίνεται ὅτι πολὺ πιθανὸν νὰ ἦν ἐκείνη ὁ νύμφος.

Οἰκογενετικὸς Πατριάρχης ὡς φαίνεται θὰ ἐκλεχθῇ ὁ προπρόην Ἰωακὴμ Γ'. μ' ὅλας τὰς κατ' αὐτοῦ ἀντιπροτιμήσεις, διότι εἶνε πρῶγματι σπουδαῖος κληρικὸς καὶ ἱκανότατος νὰ σώσῃ τὸ κληρωθῶμενον ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικὸν σκῆφος, ὡς ἀπέδειξεν ἡ κατὰ τὴν παροῦσαν Πατριαρχειάν τον ἐνοπιανὴν ἐπιτή και ἀνδρική πολιτική του.

Καὶ ὁ ἐν Κων' πόλει πρέσβης τῆς Ἀγγλίας κ. Ὁρλώφ, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Βουλγάρων, καὶ ἑκτακτος ἀπεσταλμένος τοῦ Μαυροβουνίου ἐπεσκέφθηται κατ' αὐτὰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐλαβον πολυώρον συνεντεύξεις μετὰ τῶν ὑπουργῶν. — Τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ἠροίξεν ὁ Βασιλεὺς μετὰ ἐναρκητηρίου λόγου.

Καὶ τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον κλονίζεται διὰ τοῦ ὅτι πάλιν θεωρεῖται ὁ Φραισνέ.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὑποδέχεται τὸ προεδρεῖον τοῦ Λάνδαυ ὑπέμνησεν αὐτὸς πῶς ἔριε ἄλλοτε συμβῆσα περὶ ἀξήσεως τοῦ στρατοῦ δὲν ἐλύθη εἰμὴ δι' ἐξωτερικοῦ πολέμου.

Τὸ ἀντιπλοῖον «Ὀυμβιέρτος» ἀπέπλευσεν ἐκ Νεαπόλεως κομίζον εἰς Μασσάουαν 800 ἄνδρας. Ἐπερὸν τὰγμα μετὰ πυροβολικῶν ἀπήλθε τῆ 8η τρέχοντος εἰς τὸν αὐτὸν ὅρον.

(Συνέχεια τῆς πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ζακύνθου ἐπιστολῆς τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολ. Κιτιέων).

Πρέπει δὲ νὰ προσθέσω, ὅτι λέγων μέσα πρὸς ἀξιοπρεπῆ δικτήρησιν τῶν Ἱερῶν (τῶν πόλεων κατ' ἀρχάς) ἐνοῶ μισθοδοσίαν ἐπαρκούσαν καὶ εἰς οἰκογενειαρχὴν Ἱερῶν, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου θὰ λείψῃ καὶ ἄλλο μέγα ἐμπόδιον δι' εὐπαιδεύτους καὶ τίμιους ἀνθρώπους εἰς τὸ νὰ ἀσπασθῶσι τὸ ἔργον τοῦ Ἱερῶς ἦτοι ἡ ἀγαμία. Οἱ τῶν χωρίων Ἑλληνας Ἱερῶς

εἶνε ἤδη ἔργασι, ὥστε δὲ ἀξιοπρεπῶς ὡς χωρικοὶ, ἐργαζόμενοι καὶ τὰ κτήματά των ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο οἱ Ἀρχιερεῖς νὰ μὴ χειροτενωσιν ἀνευ ἀπολύτου ἀνάγκης ἀνθρώπους κτήμονας. Ἀνάγκη ἐπεφύρα νὰ ἐλαττωσώμεν καὶ τὰς μακρὰς νηστείας, δι' ὧν τὸ πνεῦμα τῶν παρελθόντων αἰώνων εἰς οὐδὲν λογιζόμενον τὴν ἐπί γῆς ζωὴν ὑπερεπλήρωσε τὸν ἐνικυτόν.

Οἱ ἐν τῆς πόλεων ἄθροισι ἀπὸ θεοκρατικῶν ἐπικρατῶν νηστεύοντες, πλὴν ἑλίγων ἐξαιρέσεων ἤδη δὲ πρὸς ἐκτακτικὰ εἰς περιφρονητικὰ καὶ σκεπτικὰ νοήσεις ἐπὶ τῶν νηστεϊῶν ὁ ἄπλοος δὲ λάος τῶν χωρίων ἀκούων τοὺς ἐπισκεπτομένους τὰ χωρία τῶν πολιτῶν (ὁπλιητῶν κτλ.), οὐς θεωρεῖ φωσφῆρας, μόνον δίδει εἰς αὐτοὺς ἢ καὶ μόνον δίδει ἐνεδόχῃσιν ἰσοστασίαν, καὶ βλέπον αὐτοὺς ἰσοστασίαν, καὶ τὰς νηστείας ἡμέρας, ἀπερμηστικῶς αὐτοὺς ὁρμηστικῶς περιρρῶσεν. Καὶ αὐτὸ μὲν καθ' ἑαυτὸ τὸ πρῶτον, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀληθοῦς χριστιανισμοῦ, δὲν εἶναι μέγα κινδύνος ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀπλοῦς ἀνθρώπους ἡ παρεξάσιν αὐτῆς χρησιμεύει ὡς αἰτία θανατηφόρων μακροχρόνων οὕτως εἰπεῖν δίδει οἱ ἄθροισι οὗτοι σκέπτονται οὕτως ὅτι ὁ Θεοκρατικὸς μου μὲ ἐπιμάρε μὴ νηστεύοντα, σχεδὸν ὅσον καὶ τὸν κληρικόν παρερρῶν κατὰ καὶ οὐδὲν ἐπαθόν ἐπέσθην δὲ ἐκ παραδειγματικῶν καὶ λέγον προκομμένων ἀνθρώπων, ὅτι δὲν εἶναι τίποτε, ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ καὶ τὰ ἄλλα πρῶματα, ἀπὸ τῶ ὅποια μὲ ἐμποδίζει ὁ μὴ προκομμένος Θεοκρατικὸς μου, δὲν ἀξίουν περισσότερον ἀπὸ τὴν νηστεία. Καὶ ὁ μέγας δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐσρῶν ἀνάγκη νὰ ἐλαττωθῇ, διότι ὁ ἀποχευθῶντος λάος μὴ οὐ μόνον ἀργεῖ πολλὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἀλλὰ κληρονομικῶς καὶ τὸ πρῶτον τῆς ἐργασίας τῶν ἐργασίμων τοῦ ἡμερῶν.

Τοσούτα, φίλη κορυφή, πρὸς τὸ παρόν.

Δὲν μοι ἐπιτρέπει τὸ ἐκτάκτως δι' Ἀρχιερέα πολυαρχολόν νὰ προβῶ εἰς λεπτομερεῖας περὶ τοῦ κληρικῶν (κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γρηγορή) τοσοῦτο, τῆς ἀνευ σκανδάλου εἰσαγωγῆς τῆς μεταρρῶν μισθῶς τῆς ἔχετε ἡμεῖς περισσότερον χρόνον, καὶ εἰσθε ἐντριβῆς περὶ τὰ ἱερὰ ἡμῶν βιβλία, εἰς ὧν ὁ ἀντληθῶσι τὰ ἐπιχειρήματα, ἄπαντα ὅσα ἐρητυχάσιν τὰς θρησκευτικὰς συνειδήσεις τοῦ λαοῦ μας κατὰ τὴν μεταρρῶν μισθῶν τῆς. Δύναται νὰ ληρῆθῃ ὑπ' ὅψιν ἡ συνήθεια τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὰς νηστείας, ἀλλὰ δὲν θεωρῶ συμφέρον νὰ ἐξομοιωσώμεν τὰ ἡμέτερά πρὸς τὰ ἐκείνων. Πρὸ τῆς προδουκωμένης ἐθνικῆς ἀποκλιτικῆς τῆς τοῦ ἔλας Ἑλληνισμοῦ συμφέρει νὰ ἔχωμεν ὅσον τὸ δυνατόν πλείονας διαφορὰς ἐν τῇ ἐξωτερικῇ λατρείᾳ πρὸς πάντας τοὺς ἄλλοθενεῖς χριστιανούς.

Μελετήσατε, πατριάρχῳ, τὸ θέμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, θεωροῦντες τὰ γραφόμενά μου ὡς ἀπλὴν νύξιν καὶ ἐυχεσθήθητε νὰ μοι διακονώσῃτε τί φρονεῖτε περὶ τοῦτου, πρὶν ἢ φέρητε τὸ ζήτημα εἰς τὴν δημοσιογραφίαν. Θέτω δὲ ἐμυκτόν εἰς τὴν διεύθυνσίν σας ἕαν, ἀπακθῶντες τὴν πρέσβιν μου κατ' ἀρχὴν, θεωρήσατε ἀναγκαστὸν νὰ συντελέσω κατὰ εἰς τὴν πρόβλεψιν συνεργατῶν ἐν Ἀθήναις, διότι ἡ πρωτοβουλία ἐκείθεν πρὸς τὴν ἐλθῆν δι' αὐτὸ καὶ δὲν ὀφείλω εἰσεῖν περὶ τοῦτου οὐδὲ πρὸς τοὺς ἐκείθεν ἐναδέλφους μου. Μετὰ τὴν Ἀθήνας θὰ βολέδοσκησώμεν τὴν Κωνσταντινουπόλιν.

Ἐν τῇ Μετροπόλει Ἀθηνῶν τῆ 19 Ἀπριλίου 1886.

ΕΠΙΧΡΕΪΑ

(Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος.) — Ἐδόθη διαταγὴ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ἵνα γείνη καταμέτρησις τῆς πόλεως Λευκωσίας. — Τὸ χωρίον Κοντέα ἀπηλλάγη τῆς κολλητικῆς καὶ μισασηματικῆς νόσου διὸ καὶ ἤρθη ἡ ὑγειονομικὴ ζώνη.

Κατά τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀπαλλοτρίωσης τῶν πολεμικῶν καὶ μεταπολεμικῶν πλοίων τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τοῦ ναυτιλιακοῦ δικαιώματος, ἀπαλλοτρίωνται τούτου καὶ πλοία θαλαμηγὰ ἀνήκοντα εἰς ἀνεγνωρισμένα (ὡς θαλαμηγῶν πλοίων κἀτογα) σωματεῖα, καὶ φέρονται μόνον ἔρμα, πλοία ἅτινα εἰσπλεύσαντα εἰς λιμένα τινὰ ἐνεκεν λαλοκαυρίας ἐππλεύσιν αὐτοῦ χωρὶς νὰ ἐκτελέσωσιν ἐμπόριον τινὰ συναλλαγῆν, ὡς καὶ ρυμολιούνητα ἀτμοπλοία ὧν χρήση γίνεται μόνον πρὸς ρυμολιάν καὶ δὲν φέρουσι πραγματείας ἢ ἐπιβάτας.

Κατ' ἄλλο νομοσχέδιον ἡ δεκάτη τοῦ λίου θὰ λαμβάνεται κατὰ τὴν ἐξαγωγήν πρὸ τῆς φορτώσεως, ἢ δὲ τῆς τοῦ νὰ ὀρίζεται ὑπὸ τῶν Ἰθαρέ συμβούλων ὡς τῆς δεκάτης.

Ἐχομεν ἀνάγκη βροχῶν καὶ ὕμνος ἃ ἀπιοστραφῆ μὰς δὲν φαίνεται νὰ ἔχη τοιαύτην διάθεσιν μολονότι μετέβλεθη κατ' αὐτὰς οὐσιωδῶς.

Ἰδεῖται ἐκ φήμης ὅτι ὁ Μ. Ἀρμοστής ἐθεώρησε καλὸν νὰ διαλύσῃ τὸ ἐπαρχιακὸν δικαστήριον Κυρκείας καὶ συστήσῃ τοιοῦτο εἰς κεντρικώτερον μέρος τῆς ἐπαρχίας. Εἶνε τοῦτο ἀδικηθὲν ἀληθῶς διὰ τὴν μικρὰν ἐκείνην πόλιν νὰ στερηθῇ τοῦ ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου, πλὴν ἐν οὕτως κῆδύκησε τῶν ὀντι ὁ Μ. Ἀρμοστής, κεντρικώτερον χωρίον παντὸς ἄλλου εἶνε ἡ κωμόπολις Μόρφου ἀντὶ τῆς Λεύκας ὡς ἐζητήσαν τινες δι' ἀναφορὰς τῶν.

Ἐντὸς τῶν ὁσπῶν τὰ ὅποια ἐν Καρπασίῳ ὠροθέτησεν ἡ Κυβέρνησις ὑπάρχον πλείστα ὅσα ἀγρία χαρουπόδενδρα. Μέρους τούτων κειμένων πλησίον τῆς Κώμης Κικεπῆρ, ζήτητὶ ὁ κ. Γ. Παντελίδης κάτοικος Βαρωσιῶν τὴν ἀδειαν νὰ ἐμβολιάσῃ, ἀγνοοῦμεν δὲ ἂν ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής θά ὀσῃ τοιαύτην ἀδειαν. Ἰσπεύομεν ὅμως ὅτι ἀντὶ ἀγρίων δένδρων εἶνε ὠφελιμώτερα τὰ ἡμέρα καὶ ἀποδίδοντα καρποὺς καλῶς ὥστε δὲν βλέπομεν τὸν λόγον νὰ ἀρνηθῇ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει καλὸν εἶνε τόσον ὁ κ. Γ. Παντελίδης ὅσον καὶ οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων νὰ προβῶσιν εἰς ἀγορὰν τοιοῦτων ἀγριοδένδρων καὶ νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τούτων διότι τὰ χαρουπόδενδρα ὅσον καὶ τὰ ἐλαιόδενδρα εἶνε κτῆμα ἐκ τῶν καλλιτέρων.

Τὰ τῆς ἡμετέρας Λέσχης «Ἐνώσε-

ως προβαίνουνσι μέχρι τούδε καλῶς. Ἡ διὰ πλειονοψηφίας ἐκλεγείσα Ἐπιτροπὴ συγκρίται ὑπὸ τῶν ἐξῆς: Τοῦ κ. κ. Γ. Δ. Κακαθύμης, Δημοσθ. Χατζηπαύλου, Νεάρχου Ρωσσίδου, Π. Δ. Παπαδάκη, Θ. Περιστράνη, Σαοῦλ Γάλεπ, καὶ Γεωργίου Παυλίδου. Τὴν ἐπιτελικὴν ὑπηρεσίαν διακόσμησιν καὶ προμηθειαν τῶν ἀναγκαίων ποτῶν καὶ διαφόρων ἄλλων χρησίων τῶ καταστήματι ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἡρακλῆς Πρακτῆιώτης.

Τὸ Ἰθαρέ συμβούλιον ὤρισε τὴν δεκάτην τῶν χαρουπιῶν διὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον εἰς τὰ 17 σελλίνα καὶ 3 γρόσια τὸ καντάρι ἀντὶ 16 σελλ. τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου καὶ Ἰαννουαρίου.

Ἰθωμανίς τις ἐκ Λευκωνίου ἐπαπίσθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν Βαρωσιῶς καὶ ἐστεφανώθη μετὰ Χριστιανοῦ.

Εἰς παρελθόν φύλλον κατεχωρίσθη, διαφυγοῦσα τὴν προσοχὴν ἡμῶν, διατριβή, καθαπτομένη λίαν πικρῶς τοῦ κ. Δημάρχου τῆς Λαπίθου. Ἐκφράζομεν ἐπὶ τούτῳ τὴν λύπην μὰς καθόσον μάλιστα ὡς παρ' ἄλλων μανθένομεν ὁ ρηθεὶς Δημάρχος προσπαθεῖ πάντοτε ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ Δήμου τοῦ ὁποῦ προίσταται.

Χαιρετίζομεν τὴν ἐν δευτέρᾳ περιόδῳ ἐμρῆσιν τῆς ἀξιολόγου «Φιωνῆς τῆς Κύπρου» ἧς τὴν σύνταξιν καὶ ἐκδοσὴν ἀνέλαβεν ὁ καλὸς νέος κ. Γ. Νικόπουλος ἐν Λευκωσίᾳ πρὸς ὠφέλειαν τῆς σεβαστῆς χήρας τοῦ μακαρίτου Θ. Θεοχαρίδου. Ἡ ὑποστήριξις τοῦ φύλλου τούτου εἶνε συνδρομὴ ἀξίεπαινος.

Χάριν τῶν ἐνδιαφερομένων ἀναγράφομεν τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἀναχωροῦν ἐντεῦθεν τὰ ταχυδρομεία τοῦ ἐπιτελικοῦ κατὰ τοὺς νεωτέρους ὁρισμοὺς.

Διὰ Λάρνακα καὶ Λευκωσίαν, πᾶσαν Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον τὴν 8 μ. μ.

Διὰ Ἀμμόγιστον, πᾶσαν Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἐπίσης.

Διὰ Κυρκείαν, πᾶσαν Δευτέραν, Τρίτην, καὶ Πέμπτην ἐπίσης.

Διὰ Κυθραίων, Βατυλῆν, Λευκόνικον, Τρικωμόν, Λαπίθον, Λευκάρᾳ καὶ Μόρφου, κατὰ πᾶσαν Δευτέραν καὶ Πέμπτην ἐπίσης.

Διὰ Ριζοκάρπασον (μὲ σταθμοὺς εἰς Ἄγ. Θεόδωρον, Κώμην Αἰγιαλοῦ, Λιονάρισον, καὶ Αἰγιαλοῦσαν), κατὰ πᾶσαν Δευτέραν ἐπίσης.

Διὰ Πάρον (Κτῆμα) κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν 10 π. μ. Τετάρτην 9 π. μ. καὶ Παρασκευὴν 6 μ. μ.

Ἀπηλλάγη τῆς θέσεως ὑπαστυνόμου Λεμησοῦ ὁ κ. Ἀλατζίαν. Ἀγνοοῦμεν τίς ὁ κύριος λόγος τῆς παύσεως ἢ τῆς παραιτήσεως τούτου. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι καθ'

ὄλην τὴν ἐνταῦθα διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του διεκρίνετο πάντοτε διὰ τοὺς καλοὺς τοῦ τρόπου καὶ τὴν καλὴν του συμπεριφορὰν πρὸς τε τοὺς πολίτας καὶ κυρίως τοὺς χωρικοὺς. Κατώρθωσεν ὥστε ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν αὐστηρῶν καθηκόντων του οὐδένα νὰ δυσαρεστήσῃ. Ἄρᾳ γε διὰ τοῦτο ἐπαύθη;

Ἡ διεύθυνσις τοῦ καφενεῖου «Βικτωρίας» προτίθεται κατ' αὐτὰς νὰ προσθήσῃ ἀκόμη τρεῖς δωμάτια εἰς τὸ κατάστημα καλῶς ὑπρεπισμένα νὰ σχηματίσῃ δ' οὕτω ἀναγνωστήριον εἰς τὸ ὅποιον ἐντὶ μικρᾶς ἐτήσιας συνδρομῆς νὰ εὐρίσκη κανεὶς διάφορα φύλλα καὶ περιοδικὰ νὰ ἀναγνώσκη. Προσεχῶς πλείονα περὶ τῆς καλῆς ταύτης πράξεως.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα εἰς τὸν ἀεὶ συμπολίτην ἡμῶν κ. Γ. Μενάρδον ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Σωτήρος ὡς βραβεῖον διὰ τὰς πολυετῆς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸ Κράτος. Ὁ κ. Γ. Μενάρδος ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ ἐπέκειντα διατελετὶ πράκτωρ τοῦ Βασιλείου παρὰ διαφόροις εὐρωπαϊκαῖς πόλεσι, τῶν δὲ κατέχει τοιαύτην θέσιν ἐν Τουρίτῳ τῆς Ἰταλίας. Συγχαίρομεν τέλος πάντων αὐτῷ ἐπὶ τῇ ὑψηλῇ τιμῇ δι' ἧς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπαξίως τὸν περιέβαλε.

Λευκωσία 25. 1. 87.

Τὴν παρελθούσαν, τετάρτην ἡμετέραν οἱ ἄρραβῶνες τοῦ φίλου ἡμῶν Α. Κυπριανοῦ μετὰ τῆς πολυθελήτηρον καὶ πολυφέρου δεσποινίδος Σωσάννης Γεωργίου ὄθεν συγχαίροντες ἐκ μέσης καρδίας τὸν διαπρεπῆ ἡμῶν φίλον ἐπὶ τῇ εὐστοχίᾳ αὐτοῦ ἐκδοῦν ἡμῶν ἀπὸ ταχέαν τὴν ὑπόθεσιν.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα εὐχαρίστως, μερτίς τις ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς κορασιακῆς νεολαίας ἐνταῦθα, προτίθεται κατὰ τὰς ἀπόκρου νὰ διδάξῃ ἀπὸ σκηνης δράμα τι, ἐν ὀικογενειακῷ κύκλῳ, χάριν φιλανθρωπικοῦ τινοσ σκοποῦ; Πεποιθότες ὅτι δὲν θέλομεν διαφενεσθῆ, συγχαίρομεν ἐκ τῶν προτέρων τὰ εὐγενῆ πρόσωπα τὰ ἀναλαβόντα τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὄντως ὑψηλοῦ καὶ εὐγενεοῦς τούτου σκοποῦ.

Ἡ Ἀγορὰ νεκρά, δυστυχῶς ὅμως τὸ χαρτοπαίριον ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν νέκρωσιν ταύτην ἐξακολουθεῖ ἐνεργοῦμενον εἰς τινὰς κοινωνικὰς τάξεις, ἐν ὄλη αὐτοῦ τῇ καταστρεπτικότητι. Ζήτω ἡ βιομηχανία. Ζήτω ἡ πρόοδος.

Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ ὡρ πάντοτε ἐν τῇ αὐτῇ κατάστασει, ψυχρὸς ψυχρότατος ὅσον δ' ἄροσθ τὰ κυβερνητικὰ, «θὸν κῆμε φιλακήν» τὰ στόματι μου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Τὰ φύλλα τῆς Ἀλεξανδρείας, «Ἡλεγραφοσ» Ὀμόνοια καὶ «Fare d'Alexandrie» μετὰ πολλῶν ἐπαίνων κἀμνουσι μνεῖαν τῆς κατὰ τὴν 21)2 Φεβρουαρίου θεθείσε ἐν τῷ Αἰγυπτιακῷ Πολυθεάματι ὑπὸ τοῦ ἑλλ. Ἰασου τοῦ κ. Ἀλεξιάδου πρᾶστασεως καθ' ἣν ἐδιδάχθη ἀπὸ σκηνης πεντάπρακτον δράμα «ὁ Κουτσὸν Μεχμέτ ἢ τὸ ἴθα ἐν Κύπρῳ» ἔργον τοῦ συμπατριώτου ἡμῶν κ. Θ. Κωνσταντινίδου. Ἡ παράστασις ἐτέθη ὑπὸ τὴν εὐγενῆ προτάσει τῶν κ. κ. Γ. Γουσίου, Κ. Συναδινῶ, Χαϊκάλῃ Βέη, Γ. Ναοῦμ, καὶ Α. Μ. Ὁράτη. Τὸ θέατρον ἐπληρώθη θεατῶν ἐν οἷς διεκρίνοντο πλείστοι Κύπριοι. Ἡ παράστασις τοῦ δράματος ἐπέτυχεν ἐξαιρετα, ἦρσε δὲ σφόδρα εἰς τὸ κοινόν, διότι εἶνε γεγραμμένον εἰς καθάρουσαν καὶ εὐληπτον γλώσσῃν καὶ πρὸ πάντων διότι τὰ ὑπὸ τοῦ δράματος ἐκτιθέμενα αἰσθηματα τοῦ ἀδδλου πατριωτισμοῦ πρὸς ἀτιμόδρον τυράνηαν, τοῦ νομίμου καὶ εὐγενεοῦς ἔρωτος πρὸς τὴν ἀκολασίαν

τυράννου, περιεγράφησαν μετὰ πλείστης φυσικότητος και ψυχολογικής ακριβείας. Το δράμα εἶνε πλήρες παντοίων φιλοσοφικῶν ἀξιωματικῶν περὶ τιμῆς, ἐλευθερίας πατριωτισμοῦ, θρησκείας κλ. ἐπεσπῶντο δὲ, μάλιστα πρωτότυπα τινα, ζωηρότατα χειροκροτήματα, ἀνθ' ὧν και στέφανοι ἐρόπιπτοντο βρογχιδόν. Κατὰ τὴν δ' ἔμωσ πράξιν τοσοῦτον ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐκορυφώθη, ὥστε προσεκληθῆ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ κ. Θ. Κωνσταντινίδης διὰ παρατεταμένων χειροκροτημάτων και ἐκεῖ τετράκις, ὡς ἐπαναλαμβάνομένην βροντὴν, ἔρρηξε τὸ θεῆτρον ἀνευφημίας και χειροκροτήματα. Ἡ πρόσκλησις αὐτῆ τοῦ κ. Θ. Κωνσταντινίδου ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἔγεινεν ὡς ἀληθῆς ἀποθέωσις. Ὁ ἀξιότ. κ. Α. Μ. Ὁράτης ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πολὺ τιμὸν στέφανον, ἐνδειξὴν τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν θεατῶν και ἑδικάτα τῶν Κυπρίων. «Ἄν, ἐπιλέγει ὁ «Τηλέγραφος» προκειμένου περὶ τῆς ἀξίας δραματικοῦ ἔργου, ἡριτῆς εἶνε τὸ θεώμενον κοινόν, ὡς εἶνε δίκαιον, δυναμέθα ἀδιστακτικῶς νὰ ἐπιφωνήσωμεν ἐκ τῆς ἀμούσου ταυτῆς γωνίας ἥτις Ἀγγλοπτοσ ὀνομάζεται ὅτι ἔχομεν ποιοτήτων. Ἡ ἐπιδοκιμασία τοῦ θεάτρον ἔδωκεν ἐξεδηλωθῆ ὡς ἀκράτος ἐνθουσιασμὸς, ὡς μεταδοτικὴ τις μανία. «Εἶναι ἀξιὸν τοσαύτης προσοχῆς, ἐπιλέγει ἡ «Ὁμιλία» ὥστε, συντεταγμένον ἐπὶ τῆ βίβασι τῶν κανόνων τῆς νεωτέρας δραματικῆς τέχνης ἔχει και τὸ πλεονέκτημα, ὡς ἐκ τῆς ἐθνικῆς τοῦ ὑποθέσεως, νὰ κατακταθῆ εἰς τὰ νεώτερα ἐθνικὰ δράματα».

Συγχαιροῦμεν και ἡμεῖς ἀπὸ καρδίας τὸ κλεινὸν τοῦτο συμπατριώτῃ διὰ τὸν ἀληθῆ θρίαμβόν ὃν ἤρακο ἐπὶ τῆ ἐπιτυχίᾳ τοῦ ἀξιολόγου τοῦτου πατριωτικοῦ δραματός του, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ σπεύσῃ νὰ τὸ ἐκδώσῃ εἰς τύπον ὅπως μὴ στερῆται τὸ κοινὸν τοιοῦτου καλλιτεχνικοῦ ἔργου.

(Ἀκριδικὸς φόρος.)

Φίλη «Σάλπιγξ» (Λάρνακι 3 Φεβρ. 87)

Εἰς τὸν πρόσθετον τούτον φόρον καταδικάσθη ἡ ἀκριδικὸς φόρος, τοῦ θηρίου τοῦτου ὅτι ἔπρηνον κατέτωγε μερικὰ προϊόντα τῶν γεωργικῶν καὶ μὴ ὑπάρχον κατατρώγει τοὺς κόπους ὄλων. Ἐξέλιπε σχεδὸν και μετ' αὐτοῦ ἐκλείπομεν και ἡμεῖς.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη ἐν τῇ παρελλοούσῃ περιόδῳ τοῦ Νομοθετικοῦ ἢ Κύπρος ἔμεινεν ὀφειλέτης εἰς τὸ Κυβερνητικὸν ταμεῖον 18 χιλ. λιρῶν και ὅτι ὁ φόρος τῆς ἀκριδος θὰ ὑφίστατο μέχρις ἔτου καλυφθῆ τὸ χρέος τοῦτο και πᾶν ἄλλο ἔπερ ἤθελε γίνῃ ἔξοδον. Πόσον ἔμωσ παράδοξον μᾶς φαίνεται τὸ ὅτι οὕτε κινεῖς τῶν Βουλευτῶν ἐζήτησεν, οὔτε ἐπίσημόν τι μέλος κατέθεσε τὸν προϋπολογισμὸν ἢ ἰσολογισμὸν τοῦ φόρου τῆς ἀκριδος. Νὰ ἐλπίζομεν ἀρά γε ὅτι ἐν τῇ ἐπὶ θύρας συνόδῳ θὰ γείνη τοιοῦτό τι;

Ἀποβαθρικὸς φόρος

Οὐκί τῷ ἐμπρορευομένῳ, ὅστις εἶνε ἠνγκασμένος νὰ πληρῶνῃ τὸν φόρον τοῦτον χωρὶς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του ὅτι εἰς πολλὰ εἶδη εἶνε φόρος ἀφόρητος και ἐπὶ παραδειγματικῶν εἰς σάκος και κίττα ζυγίων συνήθως περὶ τὰς 60 ἐκάδας, στοιχίζει, πρὸς 32 παρ. ἢ ὅκα, 48 γρόσια, θὰ πληρωθῆ δὲ φόρος 2 γρόσια (χάλκινα), ὅπερ ἀναλογεῖ 4 ἢ 2 τοῖς 10 ὡς ἔργισται. Καὶ τοῦλάχιστον ἐάν ὁ φόρος αὐτὸς φεῖσῃγεται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δημαρχείου, εἰς τὸ ἰδιαιτερον τοῦτο ταμεῖον τοῦ πολιτοῦ, θὰ ἦτο τότε εὐχάριστον.

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπίσημον μέλος τοῦ Νομοθετικοῦ ὑπεσχέθη ὅτι διὰ τὴν νύαν τοῦτου περιόδου ἤθελεν ἐτοιμάσει και καταθέσει ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ συμβουλίου τὸν ἀποβαθρικὸν προϋπολογισμὸν και ὅτι θὰ ἐνήργει ἐκπτώσει τῶν ἀποβαθρικῶν δικαιωμάτων, θὰ προσεπαθῆ δὲ ὥστε τὰ δικαιώματα ταῦτα νὰ ὑπάγονται εἰς τὸ Δημαρχικὸν ταμεῖον, ἀλλὰ τοῦτο κατόπιν τῆς ἀπεπερατώσεως τοῦ λιμένος Κυρηνείας. Ἡ ἐπίσημος αὕτη ὑπόσχεσις ἐλπίζεται νὰ μὴ μετῇ γράμμα νεκρὸν. Εἴθελ

Ἡ δεκάτη ἀδόμη Φεβρουαρίου ὤρισθη τέλος πάντων ὡς ἡμέρα τῆς ἐνάξεως τοῦ Νομοθετικοῦ. Εὐχόμεθα

καλὴν ἀρχὴν τῆς προσηκείας τῶν ἀνθρώπων και οὐχὶ τῶν ζώων.

Τὸ ἵπποδρόμιον θὰ κλέγῃ ἄρξιν ἐνταῦθα τὴν αἰ Φεβρουαρίου, ὅποτε ἐλπίζεται ὅτι ἡ πόλις μᾶς θὰ ζήσει πολλοὺς τῶν ἵπποδρομιῶν περιήξεως.

«Κερδῶ»

Κανονισμὸς μεταξὺ γαιδάρων και ἀνθρώπων.

Και πάλιν ἀγωγὴ καθ' ἡμῶν ἐπὶ τῶν ζώων ἡμᾶλλον ἀναθεώρησις τῆς καθ' ἡμῶν δίκης των. Καὶ πάλιν εἰς τὸ μέρους τὸ νομοσχέδιον περὶ κωλύσεως τῆς πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητος. Ἀνάγκη λοιπὸν μετὰ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου ἕκαστος ἀγωγιάτης νὰ ἐφοδιασθῆ μετὰ πάλιν ἀντίετα κανονισμοῦ νὰ δίδῃ εἰς πάντα μισθόγοντα τὸ ζῶον τὸν διὰ τὰ γρωσίζωσιν ἀγρότερον, και ὁ ἄνθρωπος δηλαδὴ και ὁ γαῖδαρος, τὰ πρὸς ἀλλήλους χρῆναι και καθήκοντά των. Ὁ δὲ κανονισμὸς, σύμφωνα πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου, πρέπει νὰ ἐπιτεριέχῃ τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρον. 1. Ὁ ἄνθρωπος μισθώνει τὸν γαῖδαρον διὰ τὰ ἐπάγη εἰς τὸ δεῖνα μέρος ἐν διαστήματι τῶσων ὡς ὦν.

Ἄρθρον. 2. Ὁ γαῖδαρος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῶσων καιροῦ νὰ πάγη τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ δεῖνα μέρος.

Ἄρθρον. 3. Ἐσυμφωνήθη μεταξὺ ἀγροτέρων τὸ βᾶρος νὰ ἦε τόσον, κατὰ συνέστασιν ἄνθρωπος, και χρομίαις ὡς ὦν, δὲν ἔσῃ, δὲν δικαιώσεται νὰ τὸ ἀλλάξῃ οἷα νὰ μὴ αὐξήσῃ τὸ βᾶρος.

Ἄρθρον. 4. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ νὰ φαίνεται ψεγρὸς ἢ σκληρὸς καθ' ἑδὸν ἵνα μὴ διερεῖρη τὴν ἄσπιλιν τοῦ συντρόφου του.

Ἄρθρον. 5. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν γαῖδαρον τὸ ὀργανίζεῖν τὸ τρέχειν τὸ πορδοκλωτσοῦν και ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπ' αὐτοῦ συντρόφου του, καθόσον και ἐκεῖνος ἀγριέται πρὸς τοῦτο ἐλεύθερος.

Ἄρθρον. 6. Ἐὰν καθ' ἑδὸν ὁ γαῖδαρος ἀπατήσῃ ὡραῖον φέρον θελήσῃ νὰ ἀκολογηθῇ αὐτὸ χάριν σταναστροφῆς ἢ οἰκωδῆποτε ἀλλῆς αἰτίας, ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐνθυμίσῃ εἰς ἐκεῖνον τὴν ἑδὸν του μεθ' ἡπιότητος και ἐὰν εἰσακούσῃ ἤδη καλῶς ἄλλως δὲν ἐπιτρέπεται ἢ και ἐκεῖνον βαρβαρότης. Τὸ αὐτὸ γίνεται και ὅταν ὁ γαῖδαρος ἐναρεστήθῃ νὰ γοαίσις ἢ νὰ κλύσῃ.

Ἄρθρον. 7. Ἐν περιπτώσει καθ' ἡν πορδοκλωτσοῦντος τοῦ γαῖδαρου, χαριεντισμοῦ χάριν, ὁ ἄνθρωπος, μὴ θελήσας νὰ συμμεθέξῃ τῆς χαρᾶς, ριφθῆ κάτω, τότε δύναται οὗτος, ἀφοῦ σηκωθῆ ἀμέσως ἄν δύναται, νὰ ἐπιπλήξῃ ἠδέως μετὰ τινος, ἢ δύο μόνον ἐλαφρῶν κολαφισμῶν τὸν γαῖδαρον, προσέχων ὥστε νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἀνωμαλία τις περὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν τριχῶν του.

Ἄρθρον. 8. Ἐγένοντο δύο ὁμοία ἐπισημασμένου χάρτου φέροντος τὴν Κυβερνητικὴν σφραγίδα, και ὑπεγράφησαν

ἐπ' ἀμφοτέρων πρὸς ἀσφάλειαν, ἐν μηνὶ... ἡμέρα... και ὦρα... κ.λ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι Χατζημήτας και Χελιδωνίτσ.

Λύσεις και λύσεις τῶν παρελθ.

Τοῦ ἀνίγματος ἢ λέξις «δῶμα, γῶμα, σῶμα, πῶμα, εἰ κ. κ. Κ. Μ. Κωνσταντινίδης, και Μ. Ι. Εὐδὸς βουλος, και Γ. Κάρταλις

Τοῦ προπαρελθόντος λοῦτρου εἶνε και ὁ κ. Ι. Κυριακίδης ἐκ Μέρρου.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἡ βίβλος μ' ἔχει και ἀπὸ τὴν ἀπὸ τῆς Κρήτης ἢ στέρνον ἢ Κύβρος κ' ἢ Σαρδὸν και πόδας πᾶσα μήτηρ. Τὸ πῆρ με καιεῖ ἀπρηγῶς τὸ ὕδωρ με βροσίξει: ἄνευ ἐμοῦ ἢ ἀπὸ τῆς πίπτει δὲν ἀξίξει.

Λευκωσι. Α. Α.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Ξενόδοχος τις ἠρωτήθη πόσα ποιὰ ἐν ἡμερῆ ποιὰ ὦρα εἶνε, ἀπῆλθε δὲ ὡς ἔφη: Τὸ ἐν τρίτον τῆς νύκτος εἶνε ἵσον μετὰ τὸ ἐν τέταρτον τῆς ὑπολοιπομένης μέγξι τῆς πρωίας. Ζητεῖται ποῖα ὦρα ἦτο ὅταν ἠρωτῆθῃ.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like 'κρητικὰ ἀπίστα κακῆς ποιότητος τὸ γου. γρ. 140-150', '«συνήθη» γου. γρ. 120-135', etc.

ΕΙΔΟΠΟΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Γεώργιος Χριστοφόρου Τσαγκαρούδης ἐν τῇ ἐδῶ «ἄγ. Ἀνδρέου» και τῷ ἐπ' ἀρ. 108 μυγαζίῳ του πωλεῖ ἑάλους διὰ παράθερα κ. λ. διαφόρων μεγεθῶν και εἰς τιμὰς λίαν συγκραταβατικὰς.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΞ» ΕΠΗΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Ν. Τυρβίσιος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὁρρακίδης.—Ἐν Βαρωσίᾳ ὁ Κύριος Γ. Πανταλίδης.—Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάσου ὁ Κ. Ι. Πηλαδάκης.—Ἐν Κυθρακίᾳ ὁ Κ. Γ. Μεγαλιδης.—Ἐν Μέρρου ὁ Κ. Ἰω. Κυριακίδης.—Ἐν Λασιθίῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶ.—Ἐν Τρικώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκά.—Ἐν Καρπακίῳ ὁ Κύριος Α. Πηλῆδης διδάκκαλος Λιωναρῶσου.—Ἐν Λευκάρσις ὁ Κύριος Μ. Ἰερωνυμίδης, Κομραδικῆς

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζιδης.—Ἐν Καίρω ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαῖδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομυστάκης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοῖζου.—Ἐν Σμύρνη ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδοῦτος.

Τὸ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ» δέχεται πᾶσαν παραγγέλιαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματικῶν, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. ἢ. τὰ ὅποια ἐκτελεῖ τέχιστα και καλλίστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν και διαφόρων εἰς οἰανδήποτε εὐρωπ. γλώσσαν και εἰς τιμὰς συγκραταβατικὰς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγξος»